

2. Про затвердження Порядку організації інклюзивного навчання у закладах вищої освіти: постанова Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 року № 635. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/635-2019-%D0%BF#Text>

3. Про схвалення Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року: розпорядження Кабінету міністрів України від 14 квітня 2021 року № 366-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/366-2021-%D1%80#Text>

4. Загальна декларація прав людини, прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text

5. Конвенція про права осіб з інвалідністю: Міжнародний документ від 13 грудня 2006 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71#Text

6. Інклюзивне навчання. Веб-сайт Міністерства освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/tag/inklyuzivne-navchannya?&tag=inklyuzivne-navchannya>

Бондаренко С. А.,
д.е.н., професор, професор кафедри
соціоекономіки та управління персоналом,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

Верховод І. С.,
к.е.н., доцент, доцент кафедри
соціоекономіки та управління персоналом,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

ЦИФРОВА ІНФРАСТРУКТУРА ЕКОСИСТЕМИ ПІДТРИМКИ ВETERANІВ: ІНСТИТУЦІЙНІ РОЗРИВИ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ

Повномасштабна війна загострила проблему системної підтримки ветеранів в Україні. 2025 рік засвідчив поступовий перехід ветеранської політики від фрагментарних заходів до інституційно закріпленої моделі підтримки. Водночас

соціально-економічна інтеграція ветеранів стикається зі значними політико-управлінськими викликами [1], а нерівномірність розвитку сервісів між громадами залишається критичною: у великих містах формується комплексний «маршрут ветерана», тоді як у малих громадах підтримка зводиться до адресних виплат без сталої сервісної інфраструктури.

Дослідження спирається на екосистемний підхід, що розглядає взаємодію між державними інституціями, органами місцевого самоврядування, громадськими організаціями та ветеранськими спільнотами як цілісну мережу зі зворотними зв'язками та інституційними розривами [2]. Цифрова інфраструктура в цьому контексті – сполучна тканина екосистеми, що забезпечує обмін даними, персоналізацію траєкторій реінтеграції та зворотний зв'язок від самих ветеранів. Значущим кроком стало створення Міністерством у справах ветеранів єдиної цифрової платформи «Ветеран PRO» (veteranpro.gov.ua), інтегрованої у «Дію», яка об'єднує державні програми за дев'ятьма напрямками – від здоров'я і соціального захисту до грантів та підтримки бізнесу [3].

Аналіз інституційного середовища дав змогу ідентифікувати типологію розривів цифрової компоненти екосистеми: інформаційна асиметрія між рівнями управління (громада часто не має інформації про демобілізацію військовослужбовця і реагує постфактум), відсутність інтегрованості реєстрів різних відомств, нерівномірний доступ до цифрових сервісів у громадах та дефіцит цифрових компетенцій соціальних працівників. Дослідження веб-платформ для ветеранів підтверджують, що якість цифрових рішень суттєво впливає на доступність і координованість сервісів [1, 4].

Досвід 2025 року [1] дозволив ідентифікувати три моделі розбудови цифрової інфраструктури ветеранських сервісів. Централізована модель передбачає інтеграцію у національні платформи: «єдині ветеранські вікна» у ЦНАПах Запоріжжя (шість районів), Одеси (22 послуги). Гібридна поєднує загальнодержавні реєстри з локальними рішеннями: офіс «Я – Ветеран» у Кривому Розі працює як міжвідомчий

центр, де від початку роботи послуги отримали понад 30 тис. осіб, а Вінниця впровадила екосистему «Ветеран 360». Мережева базується на горизонтальних зв'язках між ГО, ветеранськими хабами та місцевою владою – як Veterans Hub Odesa чи мережа 14 ветеранських просторів на Київщині.

Рис. 1. Трирівнева модель цифрової інфраструктури екосистеми підтримки ветеранів [1, 3]

Окремий фокус – взаємозв'язок між цифровою інфраструктурою та резильєнтністю громад. Показовим є досвід інституту фахівців із супроводу ветеранів: Харківщина – 119 фахівців, Волинь – 93 (усі 54 громади), Рівненщина – від 100 до запланованих 180. Гібридна модель, за результатами дослідження, виявляє найвищу резильєнтність завдяки балансу між стандартизацією та адаптивністю.

Стратегічна перспектива базується на концепції bounce-forward – не повернення до довоєнного стану, а якісна трансформація системи. Це передбачає побудову єдиного цифрового простору з трьома рівнями інтеграції: національна платформа «Ветеран PRO», регіональні хаби координації та громадівські точки доступу з персоналізованим супроводом.

Список використаних джерел

1. НІСД. Огляд ветеранської політики в територіальних громадах (12.2025 р. – 01.2026 р.). 2026. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/ohlyad-veteranskoji-polityky-v-terytorialnykh-hromadakh-122025-r-012026-r> (дата звернення: 11.04.2026).
2. Cherna T., Shestakevych T. Multi-Criteria Analysis of a Web-Based Platform to Support Veterans' Reintegration. *Proceedings of the IEEE IDAACS*. 2025. DOI: 10.1109/IDAACS68557.2025.11322032.
3. Ветеран PRO: Єдина цифрова платформа для ветеранів, ветеранок та їхніх сімей. *Міністерство у справах ветеранів України*. URL: <https://veteranpro.gov.ua> (дата звернення: 11.04.2026).
4. Samoliuk N., Mishchuk H., Bilan Y. et al. Socio-Economic Integration of Military Veterans in Ukraine: Public Perceptions and Policy Challenges. *Problems and Perspectives in Management*. 2025. Vol. 23, (4). DOI: 10.21511/ppm.23(4).2025.17.

Васечко В. О.,

доктор філософії (галузь знань 08 «Право»),
головний інспектор Департаменту кіберполіції
Національної поліції України

ЄВРОПЕЙСЬКА МОЛОДІЖНА ДИПЛОМАТІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОСУВАННЯ ПОЛІТИКИ РІВНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ

У сучасних умовах європейська інтеграція дедалі більше виходить за межі суто міжурядової взаємодії та формального наближення законодавства до асвіс Європейського Союзу. Вона охоплює ширший ціннісний, комунікаційний та соціальний вимір, у межах якого особливого значення набувають питання рівних можливостей, різноманіття, інклюзії та участі молоді у формуванні демократичного суспільства. Саме молодь є однією з тих соціальних груп, які водночас виступають адресатами європейської політики рівності та активними суб'єктами її реалізації. У цьому контексті європейська молодіжна дипломатія може розглядатися як один із